

[Knud Lind]

Hvis der skal være lighed for loven, må de ansvarlige i saneringsselskabet og tilsynsmyndighederne i 4. magistrat underkastes strafansvar på samme vilkår som de private husejere i København.

Besvarelse (2/6 82):

Boligministeren (Erling Olsen):

Til brug for besvarelsen er indhentet udtalelser fra Københavns boligkommission og Københavns kommune, henholdsvis magistratens 4. afdeling og direktoratet for stadsens faste ejendomme.

Ejendommen Søllerødgade 48-50 skulle i henhold til brandsikringsloven have været brandsikret inden 1. april 1978. Uanset gentagne påmindelser, påbud og retsforfølgning med bødestraf overholdt ejendommens ejer indtil juni 1981, A/S Torben Donatzsky, ikke sin brandsikringspligt. Det er i øvrigt bekendt, at det for alle ejendomme, som A/S Torben Donatzsky har ejet, har været vanskeligt at få gennemført en brandsikring. Den 13. maj 1981 anmodede magistratens 4. afdeling i øvrigt stadsingeniørens direktorat om at gennemføre brandsikringen på ejerens bekostning.

Den 17. juni 1981 overtog Det Københavnske Byfornyelses- og Saneringsselskab ejendommen på tvangsauktion. Denne overtagelse må ses på baggrund af ejendommens ringe vedligeholdelsestilstand og den manglende brandsikring. I forbindelse med overtagelsen bad selskabet om, at brandsikring af ejendommen blev stillet i bero, idet man påregnede ejendommen tømt eller brandsikret inden 1. januar 1982. Dette blev imødekommet af magistratens 4. afdeling under disse forudsætninger.

Den 2. september 1981 anmodede saneringsselskabet - bl.a. under henvisning til den manglende brandsikring - om kommunens og boligstyrelsens godkendelse af, at ejendommen nu blev tømt og nedrevet, og at udgifterne hertil til sin tid kunne medtages i et saneringsregnskab i forbindelse med gennemførelse af sanering af karreen.

Med henblik på at vurdere, hvorvidt der var grundlag for at følge saneringsselskabets ønske om nedrivning af ejendommen, besigtigede en tekniker fra boligstyrelsen ejendommen den 17. september 1981 og konstaterede herunder bl.a., at ejendommen ikke

var brandsikret. Da det ikke af selskabets oplysninger i ansøgningen om tilladelse til at nedrive ejendommen fremgik, at den manglende brandsikring indebar en sådan særlig brandfare, at forlodssanering kunne ske uden forudgående offentliggørelse, meddelte boligstyrelsen i skrivelse af 29. oktober 1981 til saneringsselskabet, at der burde gennemføres en offentliggørelse af nedrivningsforslaget inden der blev taget endelig stilling hertil. Man gjorde samtidig opmærksom på reglerne herom i boligministeriets cirkulære af 17. august 1977 om forlods saneringsforanstaltninger. Selskabet gennemførte herefter en sådan informationsprocedure, og denne var afsluttet 1. januar 1982, hvilket boligstyrelsen og kommunen blev orienteret om den 11. januar 1982.

Den 12. januar anmodede magistratens 4. afdeling - da ejendommen fortsat var næsten fuldt beboet - saneringsselskabet om snarest at fremsende en redegørelse om ejendommens brandsikringssituation. Denne forelå endnu ikke, da ejendommen brændte, ligesom ejendomsdirektoratets indstilling om forlodssaneringen heller ikke forelå på dette tidspunkt.

Ansaret for gennemførelse af nødvendige brandsikringsforanstaltninger påhviler i henhold til lovens § 2, stk. 2, ejeren, dvs. i hele perioden til juni 1981 A/S Torben Donatzsky. Efter juni 1981 påhvilede ansvaret saneringsselskabet, som valgte at søge ejendommens problemer afhjulpet ved gennemførelse af nedrivning som forlodssanering. Da dette imidlertid viste sig ikke at kunne gennemføres umiddelbart, ville den rette fremgangsmåde nok have været straks at brandsikre ejendommen eller søge den rømmet evt. efter forudgående behandling efter boligtilsynslovens § 12 vedrørende beboelsesforbud.

Borgmesteren for magistratens 4. afdeling har i en redegørelse til borgerrepræsentationen oplyst, at han ikke vil fralægge sig en del af det moralske ansvar, da 4. afdeling kunne have ladet brandsikringen udføre.

Med hensyn til ansøgningen om godkendelse af forlodssaneringen ville boligstyrelsen formentlig ikke have fastholdt en informationsprocedure, hvis der enten før eller umiddelbart efter boligstyrelsens skrivelse af 29. oktober 1981 havde foreligget nærmere oplysninger, der kunne godtgøre en særlig brandfare. Dette ville dog ikke nødvendigvis